

Borsodi L. László

BARTIMEUS

Ismered, lábam merre vitt az úton, s azt is,
amikor ki- vagy letértem, rejtőzködve, bátran.
Tudod, két kezem mit érintett, mihez nyúlt,
hogyan tett-vett, ujjam miként mutatott másra.
Mit kiáltottam át az út túloldalára, miért akkor,
jól hallottad, mit súgtam más fülébe titkon,
és egyedül te tudod, miről hallgattam, kiről, miért.
Ne kérj számon hát semmit, mást se miattam,
hiszen jól tudsz te mindent, jól ismersz engem.
Ne kínozz múlttal, álommal, vággyal,
hagyj ücsörögni a jerikói úton,
kiáltok én, ha majd kedvem tartja.

Forrás, 2023/5.